

ли съ това, дѣто прочиташе самъ на свое-го Бузи, нему му ся искаше да научи и сами-него да чете; той ся залови о тѣхъ работѣ, и тя потрѣгнѣ много по-сполучливо, отъ колкото можеше да ся прѣдполага изъ най напрѣдъ: защото когато още Хенрихъ ся самъ учеше у Г. Смита да чете по Персійскы, често той пишеше различни буквы на таблѣ-тѣ, а че караше и самага Бузи да исписва тѣзи фигуры; и тѣй, прѣди да ся искара Индійскый-тѣ прѣводѣ на поменжты-тѣ главы отъ Св. Писаніе, Бузи можеше вече да разбира и да срича Персійскы-тѣ буквы, съ които Г-нъ Смитъ имаше намѣреніе да го напише.

“ Сега, любезно мое дѣте, „ каза Г-нъ Смитъ, “ ты можешъ лесно и безъ опасность за тебе да наставлявашъ бавачь-тѣ си въ религіѣ-тѣ, и да го поучявашъ на Божественнѣ-тѣ истинѣ. Не ся довѣрявай твърдѣ на собствении си умъ, но положи ся на Божіе-то Слово; утвърдявай ся на Св.